

ת"פ 37442/04/14 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 37442-04-14 מדינת ישראל נ' ב(עציר)

בפני כב' הסגן נשיאה ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א ב (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד תמיר גינדין ונדב רייכמן

ב"כ הנאשם: עו"ד רן עמר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בביצוע עבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 23.4.14 בשעה 20:48, נכנס הנאשם אל בית המתלוננת שהינה אמו ושהה בו עד להגעת השוטרים. במועד זה עמד בתוקפו צו הגנה אשר אוסר על הנאשם, בין היתר, כניסה או הימצאות ברדיוס של 500 לביתה של המתלוננת.

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד תמיר גינדין ונדב רייכמן, הנאשם יליד 1965, בעל עבר פלילי מכביד. רוב העבירות שביצע הנאשם הן על רקע התמכרות. הנאשם מהווה נטל לבני משפחתו ולאמו הקשישה, אשר נאלצת להתמודד מולו, בין היתר, על ידי הוצאת צווי הגנה שהנאשם מפר. ישנם מקרים שבהם הפרת הצו מלווה אף בעבירות אלימות. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 5 חודשים. מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל-7 חושי מאסר בפועל. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על תנאי באופן מצטבר, מאסר על תנאי והארכת צו הרחקה בעניינו של הנאשם בשישה חודשים נוספים.

4. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד רן עמר, צו ההגנה נגד הנאשם הינו מיום 23.4.14. באותו יום שניתן צו ההגנה, ביצע הנאשם את העבירה. לנוכח מצבו הבריאותי הרעוע של הנאשם, הבנתו המלאה של הנאשם את תוכנו של הצו מוטלת בספק. אין פגיעה משמעותית בערך המוגן, הואיל והנאשם הפר את הצו בכך שחזר לישון מעורפל במיטה, ללא שנגרם כל נזק למתלוננת. הנאשם סובל מבעיות נפשיות והתמכרות לסם, כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו (נ/1). הנאשם פעל מחוסר אונים. נסיבות חייו קשות, הוא סובל ממחלת נפש וניכר כי ישנה קרבה לסייג לאחריות הפלילית. הנאשם הודה באשמה ונטל באחריות למעשיו. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, תוך הארכת המאסר על תנאי בעניינו.

5. הנאשם ציין כי שהה זמן רב במעצר, ומצבו הבריאותי בבית הסוהר עלול להחמיר. מעוניין להתחיל בדרך חדשה ולהשתלב במוסדות שיוכלו לקדמו.

חוות דעת פסיכיאטרית

6. הנאשם, כבן 48, רווק, ללא ילדים, אשר השתחרר מריצוי תקופת מאסר והתגורר בבית המתלוננת, על אף קיומו של צו הרחקה מהבית. ברקע הפרעת אישיות ושימוש באלכוהול ובסמים, מטופל במרפאת אדולן. בעת ביצוע העבירה הנאשם לא נמצא במצב פסיכוטי.

דין

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה, תוך הפעלת המאסר המותנה ולצד עונשים נלווים.

8. במקרה דנן כתב האיטום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על שלווה נפשו ועל בטחונו של אדם וכיבוד צוים שיפוטיים.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך. הפרת הצו היתה ביום שבו הוא נמסר לנאשם. הנאשם חזר לבית והלך לישון, מבלי שניסה לפגוע באופן כלשהו במתלוננת.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט בת"פ (פ"ת) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' בריג** (30.9.13).

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את העבירות על רקע בעיית ההתמכרות שממנה סובל, ולנוכח העובדה שהוא מחוסר דיור.

ב. **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו והקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1**; הנאשם סובל מהפרעה נפשית ובעיית התמכרות לסמים ולאalkohol, כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו. על אף שנמצא כשיר לעמוד לדין והיה מודע למעשיו בעת ביצוע העבירה, יש בכך שיקול לקולא.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; מובן כי הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם יפגע בו, למרות שזהו אינו מאסרו הראשון.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו.
- ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; הנאשם סובל מבעיה של התמכרות לסמים ולאalkohol, מחוסר דיור ומהווה נטל על משפחתו.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** ; לחובת הנאשם 21 הרשעות קודמות, בגין ביצוע עבירות של ניסיון לתקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית, איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, פריצה לבניין, גניבה, החזקת סכין למטרה לא כשרה, שימוש בסמים לצריכה עצמית, החזקת נכס חשוד כגנוב, היזק לרכוש במזיד ועוד. כמו כן, תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בן 5 חודשים.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולמאסר המותנה שתלוי ועומד בעניינו, שלא היה בו כדי להרתיעו. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה, תוך הפעלת המאסר על תנאי בחופף ובמצטבר לעונש שמוטל בתיק זה. כך שסך הכל ירצה הנאשם מאסר בתקופת התנאי.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **חודש מאסר בפועל**, שמניינו מיום מעצרו 23.4.14.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי של חמישה חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ (פ"ת) 44214-06-13 **מדינת ישראל נ' בריג** (30.9.13).
- המאסר על תנאי יופעל כך שחודש אחד יהיה בחופף לעונש שמוטל בתיק זה, ובסך הכל ירצה הנאשם **5 חודשי מאסר בפועל**, מיום מעצרו.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה של הפרת הוראה חוקית.

20. בשולי הדברים מן הראוי להפנות את תשומת לב גורמי הרווחה בעיריית פתח תקווה לצורך לסייע לנאשם במציאת מקום מדור חלופי, לבל יחזור להתגורר בבית המתלוננת.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק גזר הדין למחלקת הרווחה בעריית פתח תקווה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ח' אב תשע"ד, 4 אוגוסט 2014, במעמד הצדדים.